

[Rytter.]

for har man en Lov, der tillader Sterilisation i meget videre Udstrækning. Sterilisation er det rigtige Værn i den Art Lovgivning, for efter Sterilisation er det ligegyldigt, om de paagældende Mennesker gifter sig eller ikke. Tyskland nøjes endda ikke med Lovregler om Sterilisation, man gaar saa langt, at man ligefrem indprenter i den tyske Mentalitet omtrent følgende: Det er en ærefuld Handling af de Folk, som sjæleligt eller legemligt lider af en Sygdom, der hindrer dem i at faa sunde Børn, at de lader sig sterilisere for ikke at sætte sygt Afkom i Verden. — Derfor opfordres de, der lider af en saadan Sygdom, til at lade sig sterilisere, og saa føjer man i Tyskland til: Ingen maa fornærme disse Personer, fordi de har ladet sig sterilisere; ingen Personer maa komme med Spydigheder mod dem af den Grund, det vil blive straffet. Man gør det altsaa til en fortjenstfuld Handling, at Folk, der er syge, lader sig sterilisere. Men saa langt er Mentaliteten jo ikke kommet heroppe. Man føjer oven i Købet i Tyskland til for at opmuntre dem, at disse steriliserede Personer gerne maa gifte sig. Man bliver, som Professor Helweg skrev i en Artikel, næsten rørt, naar der staar, at de maa gifte sig, men man bliver saa lidt efter overrasket og bekymret, naar man læser, at de vel at mærke ikke maa gifte sig med en sund og avledygtig Person, de maa kun gifte sig med en anden steriliseret Person. Saa vidt gaar man i Tyskland, og det er det effektive Korrelat til Haandhævelse af disse Regler. Jeg er derfor bange for, at man ikke opnaar det, Ministeren søger opnaaet ved disse Regler, men jeg er fremfor alt bange for at knytte meget vigtige juridiske Afgørelser til Begreber, som vi i Virkeligheden ikke ved hvad er, som de Myndigheder, der skal have Afgørelsen, ikke ved hvad er, ja, jeg kan gaa videre, som hverken den nuværende eller den tidligere Justitsminister ved hvad betyder.

Ser vi paa Lovforslaget i øvrigt, er jeg lidt forsigtig med at røre ved Bemærkningerne, efter at jeg af Socialministerens Redegørelse har faaet det Indtryk, at de maaske ikke er helt korrekte. Jeg vil dog lige nævne nogle Linier, der lyder saaledes:

„Omstødelssag bør dog efter Justitsministeriets Opfattelse alene kunne anlægges af det offentlige, idet det i det væsentlige er Samfundshensyn og ikke Hensynet til de paagældende Parter selv, der begrunder de foreslaaede Regler.“

Vi kan jo nærmere undersøge det i Udval-

get, men for det første forekommer disse Bemærkninger mig ikke rigtige; thi i nogle af Tilfældene er Forholdet dog det, at ogsaa den private kan anlægge Omstødelssag, og for det andet forekommer det mig at være et stort Spørgsmaal, om vi virkelig her i Danmark, hvor Mentaliteten endnu ikke er blevet saadan, som den er i Tyskland, skal gaa saa langt, at vi siger: Det er det offentlige, der afgør, om et Ægteskab skal bestaa eller ikke. Hvorfor skal den anden Part i Ægteskabet i de Tilfælde, hvor vedkommende har været uvidende om de Egenskaber hos Ægtefællen, ikke ogsaa have Lov til at forlange Ægteskabet omstødt? Det har hidtil været en temmelig fastslaaet Regel i Danmark, at det saa vidt muligt netop var den anden Part, der kunde forlange Ægteskabet omstødt, mere end det offentlige, men her gaar man altsaa over til det andet.

Efter Lovforslaget skal Tilladelsen til Ægteskab fremtidig ikke gives ved kongelig Resolution, men af Ministeren. Jeg er klar over, at det kan være en praktisk Foranstaltning, at man ikke behøver at komme med disse Indstillinger. For mig har det dog en vis symptomatisk Betydning netop at fastholde den kongelige Resolution, idet man derved udtrykker, at det drejer sig om sjældent forekommende Tilfælde, hvor den højeste administrative Myndighed skal give sit Samtykke, medens man, naar man lægger Afgørelsen til Ministeriet, kommer til at opfatte det som en Ekspeditionssag, der vil komme til at foreligge i mange Tilfælde.

Den højtærede Minister siger, at ved dette Lovforslag udvider man ikke Sterilisationsomraadet i vor Lovgivning. Det er rigtigt, det gør man ikke. Men hvis Lovforslaget skal faa nogen Betydning, vil man i stor Udstrækning faktisk komme til at udvide Omraadet, idet det saa i mange Tilfælde vil gaa saadan, at vedkommende for at faa Lov til at gifte sig maa gaa ind paa at lade sig sterilisere. Derfor vil jeg være betænkelig derved.

Ministeren er i Bemærkningerne til Lovforslaget inde paa en Diskussion vedrørende Kompetencestridigheder. Den højtærede Minister har haft vanskeligt ved at afgøre, om Sagerne skulde behandles af Retslægeraadet eller af det Nævn, der er nedsat, idet begge mener at være bedst kvalificeret til at afgøre Spørgsmaalet. Justitsministeren har afgjort Spørgsmaalet derhen, at det skal være Retslægeraadet, og det kan godt være, at det er rigtigt, men jeg vil dog henstille til Overvejelse, om det ikke var rigtigere, at vi helt tog de Ord ud og overlod Justits-